

ШТЗ (2-3) 1.3 Тема. Призначення та види штукатурок.

Мета:

- ознайомити учнів з видами штукатурки за якістю, призначенням, за матеріалом, а також із призначенням штукатурки;
- виховувати інтерес до обраної професії;
- розвивати навички оформлення приміщень.

Тип уроку: комбінований (керована лекція)

Оснащення уроку: таблиця з класифікацією штукатурок

Хід уроку

I. Перевірка рівня засвоєння матеріалу попереднього уроку (фронтальне опитування):

- назвати склад штукатурних робіт;
- що таке професіограма?
- дати соціально-економічну характеристику професії;
- що є предметом праці штукатура?
- як ви розумієте поняття «робоче місце штукатура»?
- назвіть основні виробничі операції штукатурки;
- що містить в собі кваліфікаційна характеристика?

II. Мотивація навчання.

Сьогодні на уроці ми будемо вивчати класифікацію штукатурок за якістю, матеріалом, призначенням. Це необхідно для того, щоб залежно від призначення приміщення правильно підібрати вид штукатурки і дотримуватись технології її виконання. Штукатурка виконується з метою надання поверхні естетичного вигляду, захисту конструкцій від певних факторів, а також для підтримки санітарних норм у приміщенні.

III. Актуалізація опорних знань.

- 1) Назвіть приміщення в училищі, в яких виконана штукатурка?
- 2) Чим відрізняється штукатурка, виконана в підвалі і в навчальному кабінеті?
- 3) Яку з них простіше виконати і чому?
- 4) Чим відрізняється штукатурка, виконана в класі і в коридорі?
- 5) Для чого виконують оштукатурення стін?

IV. Засвоєння нових знань.

- 1) Призначення штукатурки.
- 2) Види штукатурки.
 - а) звичайні;
 - б) декоративні;
 - в) спеціальні.
- 3) Види штукатурок за якістю.

Штукатурні роботи — це процес нанесення покриття на поверхні будівельних елементів. Таке покриття може бути виконане нанесенням на поверхню шарів штукатурного розчину (так звана мокра штукатурка) або обшиванням опоряджуваної поверхні штукатурними листами заводського виготовлення (суха штукатурка). Шар розчину (штукатурка) після затвердіння і наступного оброблення поліпшує захисні властивості конструкції (теплотехнічні, звукоізоляційні тощо), створює необхідні санітарно-гігієнічні та естетичні умови. Штукатурка захищає поверхні будівельних елементів від шкідливих атмосферних і техногенних впливів, високих температур і подовжує термін експлуатації будинків і споруд.

Обштукатурені приміщення більш гігієнічні, значно тепліші, менш звукопровідні. За допомогою штукатурки фасад і внутрішні приміщення будівлі можна прикрасити архітектурними деталями, виконати найрізноманітніші фактури поверхні.

Незважаючи на розвиток індустріального опорядження, обштукатурення залишається одним із найпоширеніших видів опоряджувальних робіт, особливо у цегляному домобудівництві.

Залежно від призначення штукатурки класифікують на звичайні, декоративні та спеціальні.

Звичайні штукатурки виконують з єдиною метою — вирівнювання поверхні будівельних елементів, які потім опоряджують шпалерами або фарбують різноманітними малярними сумішами. Її, як правило, наносять на поверхні окремими шарами, що виконують певні функції.

За якістю виконання звичайна штукатурка буває *простою, поліпшеною і високоякісною*.

Декоративні штукатурки призначені для надання поверхні закінченого кольорово-фактурного вигляду, що не потребує наступного фарбування поверхні чи її опорядження іншими матеріалами.

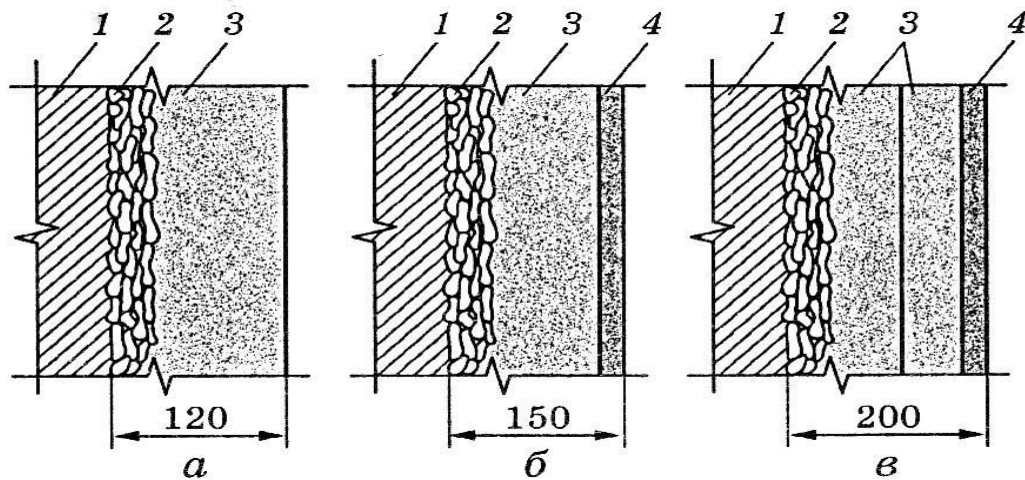
Спеціальні штукатурні покриття надають будівельним елементам, що обробляються, тих чи інших певних властивостей. Спеціальні штукатурки можуть бути гідро-, тепло-, звуко- та газоізоляційними, хімічно та біологічно стійкими, рентгено- і пожежозахисними.

Залежно від товщини штукатурного шару, способу його нанесення та якості опорядження звичайну штукатурку поділяють на просту, поліпшену і високоякісну.

Просту штукатурку застосовують для штукатурення поверхонь у підвалах, складах, тимчасових будівлях, а також у підсобних приміщеннях громадських і виробничих будівель. Проста штукатурка, завтовшки не більше ніж 12 мм, складається з двох шарів. Після нанесення розчину на поверхню його розрівнюють соколом, напівтерком і затирають теркою.

Поліпшену штукатурку («під правило») застосовують у житлових і громадських будівлях (дошкільні заклади, лікарні, школи тощо). Така штукатурка складається з трьох шарів. Загальна товщина її не перевищує 15 мм. Затерту теркою штукатурку перевіряють контрольным правилом 2 м завдовжки.

Високоякісну штукатурку («маячну») застосовують у будівлях першого класу: театрах, клубах, музеях тощо. Вона складається з трьох шарів і має бути завтовшки не більше ніж 20 мм.

Товщина і послідовність нанесення шарів звичайної штукатурки залежно від її призначення :

а – проста; б – поліпшена; в – високоякісна; 1 -- основа; 2 – набризк;
3 – ґрунт; 4 – накривка.

Виконують їх по маяках, тобто попередньо закріплених на поверхні тонких рейках або зроблених із розчину смугах, товщина яких відповідає товщині майбутнього підготовчого шару штукатурки. Розрівнюють нанесені між маяками шари штукатурки правилом, якщо маяки були з розчину, або малкою при застосуванні інвентарних маяків.

Правильність виконаної штукатурки перевіряють контрольним правилом, рівнем, ватерпасом або рейкою з виском.

Запис у конспекті:

Залежно від призначення штукатурки класифікують на звичайні, декоративні, спеціальні.

За якістю виконання звичайна штукатурка буває простою, поліпшеною, високоякісною.

Призначення штукатурки:

- естетичне
- захисно-конструктивне
- санітарно-гігієнічне.

V. Закріплення знань.

- З скількох шарів складається високоякісна штукатурка?
- Яка різниця між поліпшеною і високоякісною штукатуркою?
- Поясніть захисно-конструктивне призначення штукатурки.

VI. Підсумки уроку (оцінювання роботи учнів, коментар щодо оцінювання).

VII. Домашнє завдання.

Т. Є. Остапченко ст. 88 – 89, ст. 116 – 117.

Замалювати види штукатурки за якістю.